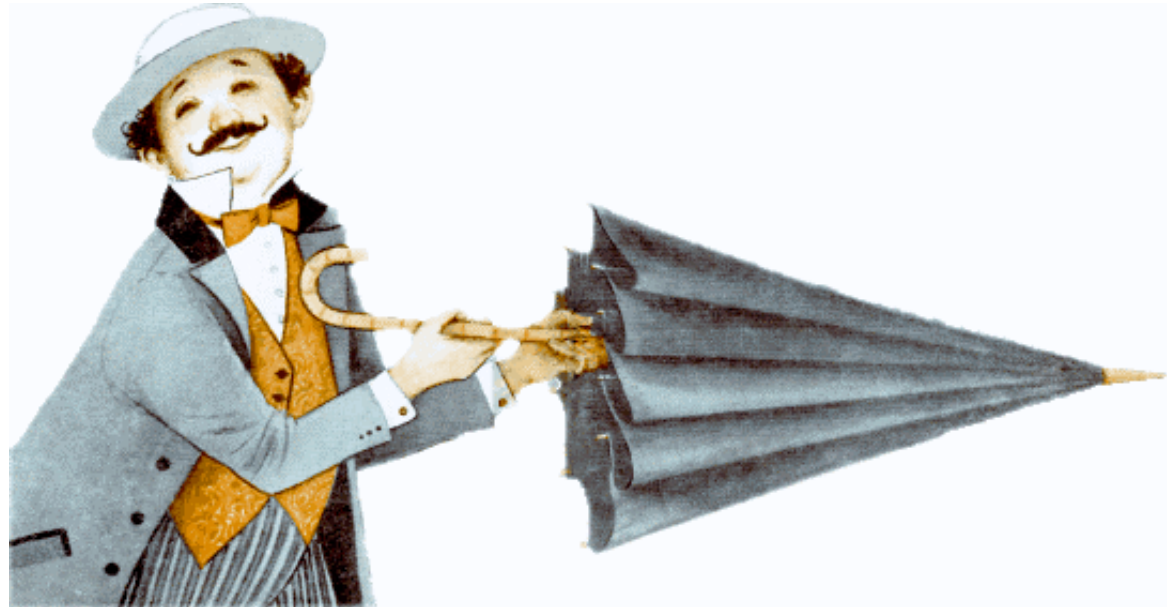

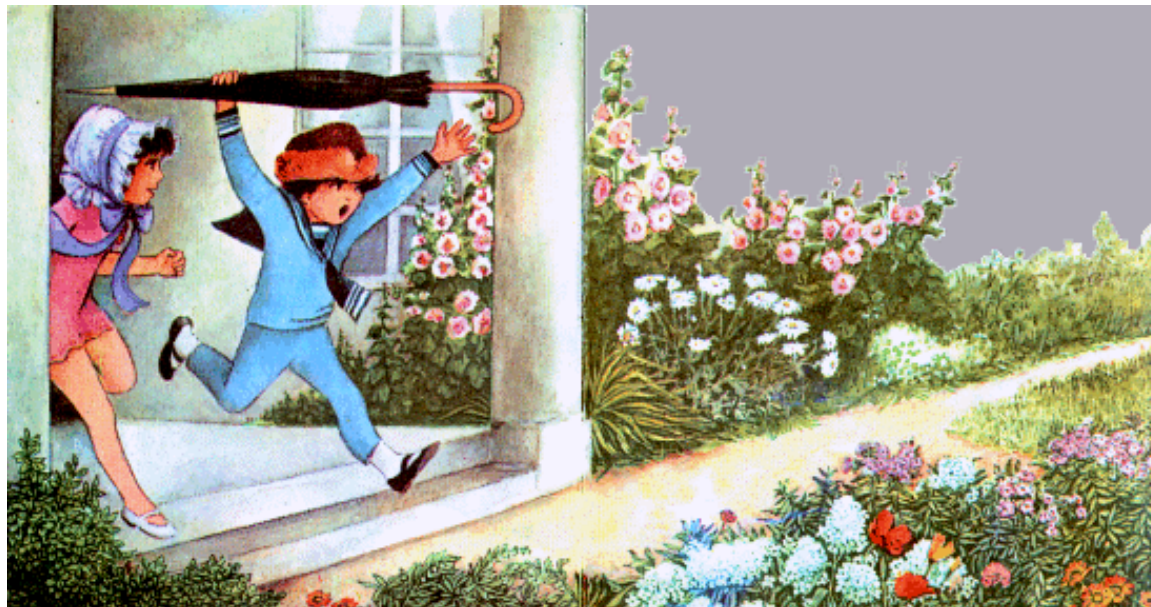
קונטרס

מריה קונופניצקה

**הדוד קנה מטריה חדשה.
הוא בא הביתה ושם אותה בפינה..**

**ומיד יולה ויוני תופסים אותה
ובורחים החוצה!**

**ממרפסת לגינה ולשדה.
איזה שמחה לרוץ עם מטריה.**

**הם מתחפשים - הוא בכובע של אבא,
היא במטפחת של סבתא,
ורצים מהר בשדות.**

והדוד מחפש את המטריה.

**עוד בגן הזהירה אותם הצפרדע:
גשם יהיה, גשם,
רוצו הביתה ילדים!**

**צפרדע יודעת היטב.
היא מכירה את מזג האוויר.
זהירות ילדים, צריך מטריה חזקה נגד גשם.
אך הם לא מקשיבים.
שהצפרדע תקרקר, לנו לא איכפת,
למה לחזור הביתה? יש לנו מטריה!**

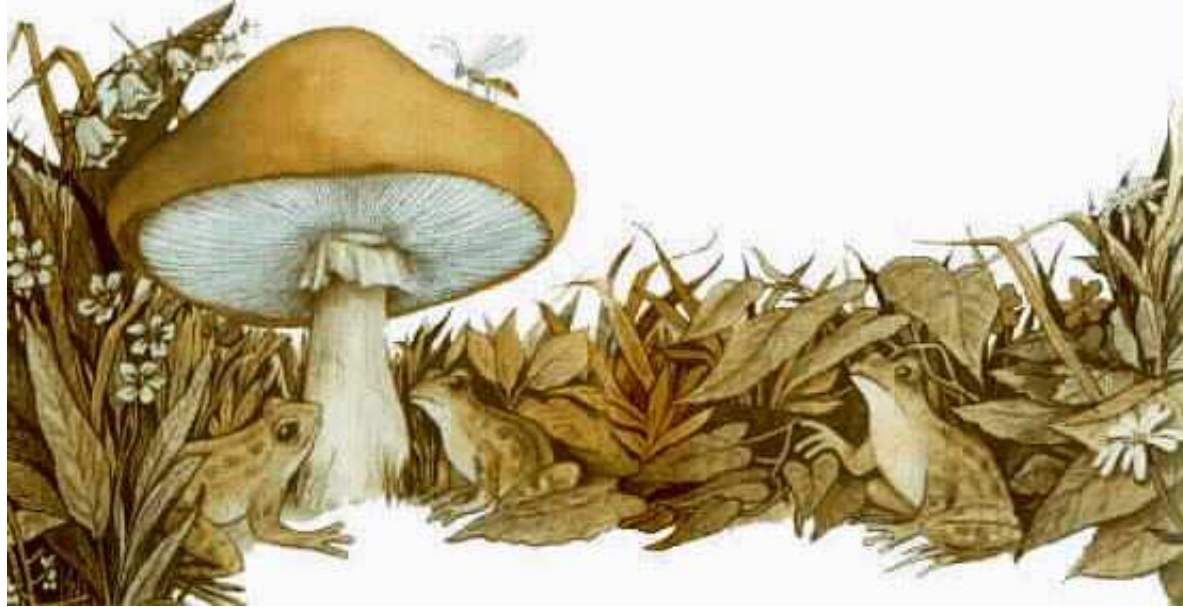
**אך פתאום רוח חזקה נושבת.
ילדים נבהלו ובורחים.**

**מתכופפים העצים, העשבים מרשרשים.
זה כבר לא גשם, זה מבול.
ועכשיו הגורל המר
פוגש את המטריה המסכנה.**

**מתכופפים החישוקים,
גשם מרטיב את הכל,
הבד נקרע,
המטריה מתרוממת לעננים.
לשווא צועקים ילדים
עצור, חזור הנה!**

**אינני יודעת איך זה נגמר.
אמרו שלא במיוחד נעים.
אולי יודעות הצפרדעים
שיושבות תחת הפטרייה.
בבקשה רבותיי, אם תרצו
התחבאו תחת המטריה שלנו!**